

การเขียนบท อาศிரวาท

ชะอุ่ม โชติทอง*

การแสดงความจงรักภักดีที่มีต่อองค์ประมุขและพระบรมวงศานุวงศ์ ที่มีหลักฐานปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษรมาแต่โบราณกาลประการหนึ่งคือ ประนามพจน์หรือบทไหว้ครูในวรรณกรรมร้อยกรองตามธรรมเนียมนิยมของไทยนั่นเอง และสาระสำคัญของบทไหว้ครูจะประกอบด้วยการรวมความงามของบ้านเมือง ความสุขของราษฎร ความยิ่งใหญ่ของพระมหากษัตริย์ไว้พระรัตนตรัย ปิตามารดา หรือสรรเสริญเทพเจ้า

ธรรมเนียมนิยมในการเขียนประนามพจน์ หรือบทไหว้ครูคงเป็นต้นเค้าที่มาของการเขียนบทอาศிரวาท หรือ อาศிரพจน์ ในปัจจุบันอันมีรูปแบบและเนื้อหาที่ใช้ในการแต่งแตกต่างกันไปยังไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์การเขียน ได้อย่างเป็นระบบ ทำให้นักศึกษาเกิดความสับสนไม่ทราบว่าจะยึดหลักเกณฑ์ใด ข้าพเจ้าจึงได้นำเสนอแนวทางการเขียนบทอาศிரวาทของบรรดาบูรพาจารย์ โดยนำผลงานของท่านมาพิจารณาวิเคราะห์องค์ประกอบ และกลวิธีการเขียนของท่านเหล่านั้น มาสรุปเป็นแนวทางในการเขียนเพื่อให้ได้สาระครบถ้วนสมบูรณ์ และสัมฤทธิ์ผลในการเขียนต่อไป

ความหมายของบทอาศிரวาท

ศาสตราจารย์รัฐปะนีย์ นาคทรพรพ ได้อธิบายความหมายและลักษณะของบทอาศிரวาทไว้ซึ่งสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ ๓ ประการคือ

๑. ด้านความหมาย บทอาศிரวาทคือ บทถวายพระพรแด่พระประมุขหรือพระบรมวงศานุวงศ์ ในนามของหมู่คณะ

๒. คำประพันธ์ที่ใช้การแต่งคือร้อยกรองตามธรรมเนียมนิยม

๓. เนื้อหา ประกอบด้วย พระราชกรณียกิจขององค์ประมุข หรือพระบรมวงศานุวงศ์ ที่มีผลต่อความสุขของพสกนิกร และจบด้วยคำถวายพระพร

จุดประสงค์ในการแต่งบทอาศிரวาท

จุดประสงค์หลักของการแต่งบทอาศிரวาทก็คือ เพื่อถวายพระพรและเชิดชูพระเกียรติคุณแด่องค์ประมุข หรือบรมวงศานุวงศ์พระองค์ใดองค์หนึ่งเป็นสำคัญ ส่วนวัตถุประสงค์เฉพาะนั้นขึ้นอยู่กับ การนำไปใช้ เช่น พิมพ์เผยแพร่ จัดนิทรรศการ อ่านออกเสียงธรรมดา อ่านทำนองเสนาะ และส่งเข้าประกวด ฯลฯ เป็นต้น

* อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

แนวทางในการศึกษา

ข้าพเจ้าได้เรียนรู้วิถีในการเขียนบทอาศிரวาท โดยใช้งานเขียนของบูรพาจารย์ อันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า เป็นบุคคลต้นแบบ ที่มีธรรมเนียมนิยมในการวางโครงสร้างอย่างมีแบบแผนเสมอ บุคคลสำคัญได้แก่ ศาสตราจารย์ฐะปะนีย์ นาครทรรพ คุณหญิงกุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ ท่านผู้หญิงสมโรจน์ สวัสดิกุล ณ อยุธยา อาจารย์เจือ สตะเวทิน และบรรดานักเขียนที่มีผลงานเผยแพร่ทางนิตยสารสกุลไทยอย่างสม่ำเสมอ โดยนำผลงานของท่านผู้ที่มีรายนามตามที่ระบุไว้ในตัวอย่างบทอาศிரวาท มาศึกษาวิเคราะห์ดังกล่าวไว้ในตอนต้นของบทความนี้

องค์ประกอบของบทอาศிரวาท

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบในผลงานของบรรดาครูอาจารย์และนักเขียนดังกล่าว พอสรุปผลได้ดังนี้

บทอาศிரวาทมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๓ ส่วนคือ

๑. ส่วนประกอบตอนต้น จะเป็นส่วนที่บอกจุดประสงค์ของบทอาศிரวาทนั้นว่า แต่งขึ้นเพื่อถวายองค์ประมุขหรือพระบรมวงศานุวงศ์พระองค์ใด พร้อมระบุวันเวลาและสถานที่ในการจัดกิจกรรมไว้อย่างชัดเจนด้วย มีปรมาจารย์บางท่านใช้คำขึ้นต้นแบบการถวายบังคมทุกครั้ง คือคำว่า “สรวมชีพ” ซึ่งมีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “ขอเดชะฝ่าละอองธุลีพระบาทปกเกล้าปกกระหม่อม” นั้นเอง

๒. ส่วนประกอบในเนื้อหา ในส่วนเนื้อหาของบทอาศிரวาทโดยทั่วไปนั้น มักจะเป็นการแสดงความจงรักภักดี ทั้งในนามส่วนตัวและในนามของหมู่คณะ อันประกอบด้วยสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๒.๑ ระบุวาระจุดประสงค์และโอกาสในการแต่ง

๒.๒ คำขอพระราชทานพระราชนุญาตในการแสดงออก

๒.๓ ชมความงามและความเจริญของบ้านเมือง

๒.๔ พระราชกรณียกิจขององค์ประมุข ที่ทรงบำเพ็ญเพื่อประโยชน์สุขของพสกนิกร

๒.๕ พระราชกรณียกิจของพระบรมวงศานุวงศ์ ที่แสดงถึงพลังพระบุญญาธิการที่แผ่ไพศาลไปคุ้มเกล้าข้าแผ่นดิน ให้ประจักษ์ตาโลก

๒.๖ เรื่องอื่นที่เป็นการเชิดชูพระเกียรติคุณให้ปรากฏ เช่น เกิดเหตุการณ์ที่สำคัญขึ้นในบ้านเมือง ตลอดจนปัญหาใหญ่ๆ ที่สามารถแก้ไขได้ด้วย “เย็นศิระเพราะพระบริบาล”

๒.๗ ข้อความถวายพระพร

พึงสังเกตว่า เนื้อหาในบทอาศிரวาทนั้นจะมีองค์ประกอบสำคัญเป็น ๓ ส่วน เช่นเดียวกับความเรียงทั่วไปคือ

๑. ส่วนที่เป็นความนำหรือเปิดเรื่อง อันประกอบด้วยสาระในข้อ ๒.๑ และ ๒.๒

๒. ส่วนที่เป็นตัวเนื้อเรื่อง อันประกอบด้วยสาระในข้อ ๒.๓ - ๒.๖

๓. ส่วนสรุปหรือปิดเรื่อง คือข้อความถวายพระพร

๓. ส่วนประกอบตอนท้าย ส่วนประกอบตอนท้ายของบทอาศิรวาทได้แก่ส่วนที่ระบุชื่อหมู่คณะบุคคลที่ร่วมกันถวายพระพรกับชื่อผู้แต่ง โดยมีคำลงท้ายที่ถูกต้องตามแบบคำกราบบังคมทูลด้วย โปรดสังเกตคำลงท้ายที่ใช้ต่างกัน โดยลดหลั่นกันไปตามความสำคัญของฐานันดร จากตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง บทอาศิรวาทจำแนกตามฐานันดร : บทอาศิรวาทราชสกุลदीบุรพมหากษัตริย์

ตัวอย่างที่ ๑

อาศิรวาทพระบรมราชจักรีวงศ์ ไรภทสวันทีระลิกมทากักรี

๕ เมษายน ๒๕๔๗

อินทรวชิรฉัตร ๑๑

มงคลอุดมชัย	ดุษฎีมัยพิสิฐวัน
ทกเมฆวิเศษสรรพ	ประจักษ์พระจักรี
เทิดทูนพระราชมวงศ์	คุณทรงสวัสดิ์ศรี
จงรักและภักดี	ดุจข้าพระบาทตรง
สืบครั้งปฐมรัช	ปฏิบัติมิเคยหลง
แก้รัชกาลคง	กรณีมีขาดใน
บำบัด ณ ปวงทุกซ์	สิริสุขก็ทั่วไทย
เกินคิดลิจิตใจ	จะประเมินก็เกินเขียน
ทวยราชลูรีก็ร่วมเขียน	เพราะพระเพ็ญพระกิจเพียร
ทรงธรรมลูจ้านิยร	ณ พระราชกรณีย์
ถ้วนทุกพระองค์ทรง	พระผจงพิจิตรมี
ไทยสุขสวัสดิ์	เพราะกษัตริย์พระราชทาน
ทั่วโลกก็ยอมรับ	เพราะสดับสถานการณ์
เกียรติคุณพระไพศาล	นวัรัชพระฉัตรชัย
แก้รัชกาลมา	คุณค่าก็เกินใจ
ทั่วเขตประเทศไทย	พฒนาสถาวร
เชิญคุณพระรัตนตรี	ดุษฎีมัยส โมสร
เทพไทประทานพร	ณ พระราชจักรี
เป็นร่วมสถิตรัฐ	ดุจฉัตรวิเศษศรี
คงคู่สยามมี	กิตินันนรินคร์ทอญ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า คณะกรรมการและสมาชิกวงวิชาการอนุสรณ์สาร

(นายชำนาญ เกิดพิบูลย์ ประพันธ์)

ข้อสังเกต

๑. ผู้แต่งเลือกใช้อินทรวีเชียรฉันท์ ๑๑ มาพรรณนาความรู้สึก ตำนานในพระมหากษัตริย์ของคุณของพระมหากษัตริย์ในราชวงศ์จักรีได้อย่างครบถ้วนและสมบูรณ์ยิ่ง โดยใช้ฉันท์เพียง ๑๐ บทเท่านั้น

๒. ถ้อยคำที่ใช้ อ่านเข้าใจง่าย เพราะไม่มีคำศัพท์ยากแต่อย่างใด ทั้งยังให้ความไพเราะทางเสียงอีกด้วย

๓. เนื้อความที่แต่งสอดคล้องจุดประสงค์คือ

“เทิดทูนพระราชวงศ์

คุณทรงสวัสดิ์ศรี

จงรักและภักดี

ดุจข้าพระบาทตรง”

และจบลงด้วย การเชิญคุณพระรัตนตรัย และเทพไทประทานพรแด่ราชวงศ์ว่า

“เป็นร่วมสถิตีรัฐ

ดุจฉัตรวิเศษศรี

คงคู่สยามมี

กิตินันนิรันดรเทอญ”

ตัวอย่างที่ ๒

อาศิรวาทสมเด็จพระมหาธีรราชสดุดีวโรภาสวันพระสิริมหัจฉรี

๖ เมษายน ๒๕๕๖

กาพย์ฉันท์ ๑๖

ถึงวันบรรจบครบวาร	พิเศษเหตุการณ์
รำลึกมหาจักรี	
ถวายนังคมนูมี	นฤบดี
มหาวชิราวุธ	
ทรงเดชทรงคุณพิสุทธิ์	ทรงวิบเสริมจุด
สองสี่หกหนึ่งนานมา	
บังคมบุพพราชา	ที่หกมษา
กำเนิดเกิดวันจักรี	
มูลเหตุแต่เดิมเสริมศรี	กรุงธนบุรี
บังเกิดการจลาจล	
วันที่หกมษายน	องค์ภูวค
เตด็จนำทัพกลับมา	
เป็นพระพุทธชยอศฟ้า	ปฐมกษัตรา
กรุงรัตนโกสินทร์	
ฝากคำฝากคนขอลยิน	ฝากฝันแผ่นดิน
อย่าลืมพระองค์ทรงชัย	
ด้วยสายพระเนตรยาวไกล	เกินกว่าผู้ใด
วันจักรีจึงมีเกิดมา	
บุชิตองค์พระมหา-	ธีรราชา
ด้วยกายจิตนิรันดร โสคติเทอญ	

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า คณะกรรมการและสมาชิกวารสารอนุสรณ์สาร (นายชำนาญ เกิดพิบูลย์ ประพันธ์)

ข้อสังเกต

๑. ผู้แต่งใช้กาพย์ฉบัง ๑๖ จำนวน ๑๐ บทเพื่อพรรณนาความรู้สึกชื่นชมโสมนัส ที่รัชกาลที่ ๖ ได้ทรงกำหนดให้วันที่ ๖ เมษายน เป็นวันจักรีขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๖๑

๒. จุดประสงค์ในการแต่ง เพื่อเผยแพร่พระเกียรติคุณของรัชกาลที่ ๖ ให้อยู่ในความทรงจำของคนไทยว่า

“ด้วยสายพระเนตรยาวไกล เกินกว่าผู้ใด
วันจักรีจึงมีเกิดมา ”

๓. เนื้อความตอนสรุปและปิดเรื่องจะจบลงด้วยการสักการะรัชกาลที่ ๖ แทนคำกล่าวถวายพระพร

บทอาศิรวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน

ตัวอย่างที่ ๑

นวมินทรมหาราชาธิราช

เนื่องในวโรกาสมหามงคลสมัย ที่สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติถวายพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชในฐานะครูของแผ่นดินสาขาวัฒนธรรม

ณ หอประชุม สำนักศิลปวัฒนธรรม สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช

๒๕ - ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

วลีต้นคิดกลอนที่ ๑๔

สรวมชีพลวอาศิรวาท	ปิยะราชชนกไทย
ป้องปกพสกนิรติศัข	กสิรัฐก็ร่วมเย็น
ทรงเป็นกษัตริยะประเสริฐ	คุณเลิศ ฐ เถิงเห็น
ราษฎรร้อนก็ผ่อนทะเลประเด็น	ฐ ขจัดพิบัติภัย
ทรงเป็นมหาครูอุโฆษ	รุจิโสศถวินิจัญ
ล้ำเลิศพระราชหฤทัย	ฐ ริเริ่มและสร้างสรรค
รวมศาสตร์และศิลป์ประยุคค	คลสุขเอนกนันค
เรังระคระคมิทชะกัน	มลพิษอวิชา
เข็นร่มประคานกรชาค	อชราช ฐ เมคค
ทรงนำวิถีนวประชา	ชนพัฒนาการ
ยามเศรษฐกิจจะฐรกรรม	คุณธรรมวิกฤตวาร
ทวยไทเทวย ฐ อภิบาล	กลีก็จก็พอกิน

ทูลเกล้าฯ ถวายพระพรชัย	สดุดีพระภูมิินทร์
สูงส่งพระอัจฉริยะศิลป์	กิติก้องกระจรไกล
เพียบพร้อมพระราชปณิธาน	อภิบาลพสกไทย
เอมโอบอุ้มและอ้อมอุระไฉน	ทูลร้อนก็ผ่อนคลาย
ยึดแบบประดาบุรพชน	สุขคลลฤดีหมาย
อาทรและเอื้อนอุบาย	ตะลิว่ฉนวนผดุงธรรม
ทรงเป็นประจวบประมครุ	มนสู่วิบากกรรม
ปราศเปรี๊ยะประเทืองวิทย์นำ	คุณเลิศประเสริฐศรี
ล่วงกาลเฉลิมสุขสมัย	นรไทยก็เปรมปรีดิ์
ราชภักดิ์ครุฑพิบัติทวี	ศิรน้อยถวายชัย
แด่องค์ประมุขปิยภัทร	ทูลรัฐธำรงไทย
เพ็ญเพียรประยุคดีกมลสมัย	สหศาสตร์ประสานศิลป์
สัมฤทธิ์พระราชมหิตวิเศษ	ครุวัฒน์ ณ แผ่นดิน
ทูลเกล้าฯ ถวายพระพรชัย	คุณครูผไทไทย
เจริญเทพพิทักษ์พระอริราช	และประสาทพระพรชัย
บุญญาธิการกิติไกล	ธ เกษมสราญเทอญ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า คณาจารย์ นักศึกษาและบุคลากร สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช
(นางชะอุ่ม โชติทอง ประพันธ์)

ข้อสังเกต

๑. ส่วนประกอบตอนต้น ในส่วนหัวเรื่องบอกรายละเอียดไว้อย่างครบถ้วน
๒. ผู้แต่งจงใจใช้วลีสันตติลภันท์ อันมีความหมายว่าเป็นฉันทที่มีลีลางามวิจิตรประจวบ
รอยแต่เมกลีบเมฆในฤดูใบไม้ผลิ มาใช้ในการแต่งบทสรรเสริญพระเกียรติคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอย่างเห็นภาพชัดเจน
๓. ใช้คำขึ้นต้นว่า “สรวมชีพ” ตามแบบบูรพาจารย์
๔. ลักษณะเนื้อหาเป็นบทสรรเสริญพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงพระปรีชา
สามารถในการประยุกต์ศาสตร์สาขาต่างๆ มาประสมประสานกันอย่างมีศิลปะ ทรงนำประเทศชาติ
และประชาชนให้ดำรงอยู่ได้ จึงสมควรถวายราชสมัญญา “ครูของแผ่นดินสาขาศิลปะวัฒนธรรม”
โดยแท้
๕. บทสรุปหรือปิดเรื่อง ด้วยคำถวายเป็นพร เช่นเดียวกับบทอาศิรวาททั่วไป

ตัวอย่างที่ ๒

ร่มเกล้าเหล่าพลานิกกร

บังคมบรมบาทไท้	ทูนเศียร
เนาเนิ่นนานจำเนียร	นบน้อย
พระผู้เพ่งพากเพียร	ผดุงเผ่า พสกเฮย
ขอพระสุขเกษมพร้อม	ร่มเกล้าเหล่านิกร

ตั้งศักดิ์สิทธิ์วิเศษ	ปรเมศร์ประนังพร
คุ้มครองพระองค์จิรวร	บริสุทธิ์ประสานสม
ทรงรักประชาราษฎร์	ประชาชาติถ้วนชื่นชม
ชุมกรกราบผคม	หัวฝืนด้าวทั้งแผ่นดิน

เจ็ดสิบสองพระชันษามหาราช
 โลกชาติร้อยพรชัยไปทั่วถิ่น
 เฉลิมพระชนมพรรษานวมินทร์
 ขอพระปิ่นด้าวจงทรงพระเจริญ

นายประสิทธิ์ โรหิตเสถียร : ประพันธ์
 สกฤตไทย : ๒๕๕๓ , อังคาร ๒๓ พ.ย. ๕๒

ข้อสังเกต

๑. บทอาศรวาทเป็นหนึ่งในรวมบทเทิดพระเกียรติ “เทิดไท้ นบน้อย เทิดทูน ฐ เหนือเกล้า” จากนิตยสารสกฤตไทย จึงไม่มีคำลงท้ายตามปกติ
๒. ผู้แต่ง ใช้คำประพันธ์ประสมประสานกันระหว่าง วสันตดิถีกฉันท กาศยยานี ๑๑ โคลงสี่สุภาพ และกลอนสุภาพมาประสมประสานกันอย่างลงตัว
๓. เนื้อหา สั้นกระชับ แต่ได้สาระครบถ้วนสมบูรณ์

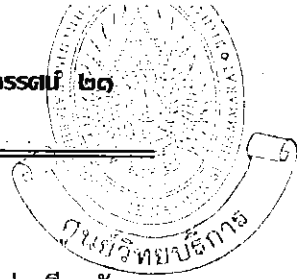

บทอาศิรวาทสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ

ที่มาจาก โหตุ มหาราชินี

ล้านล้านดาเรศร้อย	เลอสรรงค์
มิเทียบเทียม โคมสวรรค์	วิสิฐไว้
เลอเลิศร้อยลาวัญย์	ฤวิเศษ เสมือนแม่
เพียงหนึ่งนาเรศให้	เทิดฟ้าสว่างไสว
ทวยไทยในเทศนี้	โสมมณัส
เนื่องพระนาริรัตน	เลิศล้ำ
ชูเชิด จักรินทร์	เฉลิมพระเกียรติ ก้องแล
เคียงคู่พระคู่ฟ้า	เลิศล้ำเลอสรวง
บำบวงบุชิตเบื้อง	บาทบงสุ์
รวมจิตไทยผจง	จรัสเรือง
อัญเชิญทุกทิพมง-	คลเลิศ กมลแล
ถวายแทบพระบาทเบื้อง	เพริศพร้อมพระพรชัย
เนาในไจราษฎร์ทั้ง	ทิพย์สถาน
เกษมสุขสถยภู์สราญ	ค้ำเช้า
เคียงคู่พระภูบาล	นานเนิ่น นีรันดรเทอญ
ปกเกล้าเกร็ดเกล้า	เกลื่อนร้อนรอนเจิญ
เพ็ญยิ่งพระยศพร้อม	พระคุณ
พระเมตตาการุญ	ยิ่งล้ำ
ทวยราษฎร์ร่วมเร่งบุญ	ถวายแทบ พระบาทเอช
สรรพจตุพรทัน	เทียบพร้อมพระชนม์เฉลิม

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้านิพนธ์สารขวัญเรือน
(นายประยอม ชองทอง กรองคำ)

ข้อสังเกต

๑. ส่วนประกอบตอนต้น ในส่วนหัวเรื่อง ใช้คำว่า ที่มา युกา โหตุ มหาราชาธิเน เช่นเดียวกับ ที่มา โยโก มหาราชา
๒. ผู้แต่งใช้โคลงสี่สุภาพเพียง ๕ บท เพื่อพรรณนาความรู้สึกจงรักภักดี โดยใช้กวีโวหาร โนม่นำใจผู้อ่าน ให้เกิดอารมณ์ร่วมได้เป็นอย่างดี
๓. ส่วนประกอบตอนท้าย สรุปลงด้วยคำถวายพระพรเช่นเดียวกับบทอาศิรวาทโดยทั่วไป

บทอาศิรวาทสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

อาศิรวาท

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

เนื่องในวันคล้ายวันพระราชสมภพ

๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๗

พระทรงบารมีทิววัฒน์	สิริสวัสดิ์สมภพสพสมัย
ทวยราษฎร์พร้อมน้อมถวายพระพรชัย	ขอพระเกียรติเกริกไกรนิรันดร์กาล
ยิ่งพระยศปรากฏในแหล่งหล้า	ราชกิจก้องกล่ามหาศาล
พระมิ่งขวัญสรรคส์สวัสดิ์ชัชวาล	พระปรีชญาณทำนุทุกสุขนรา
สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ	ขัตติยชาติยิ่งยงทรงคุณค่า
พระพละวรรณะขึ้นยืนชนมา	ปวงประชาขอพระองค์ทรงพระเจริญ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม

ข้าพระพุทธเจ้า คณะนิเทศสารสกุลไทยรายสัปดาห์

(คุณหญิงกุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ : ประพันธ์)

ข้อสังเกต

๑. ส่วนประกอบตอนต้น มีรายละเอียดครบถ้วน
๒. ผู้แต่งใช้กลอนสุภาพเพียง ๓ บทในการสรรเสริญพระเกียรติคุณและถวายพระพร ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

๓. ส่วนประกอบในคอนท่าย โดยเฉพาะคำลงท่ายจะใช้ว่า “ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม” ตามแบบการลงท่ายคำกราบบังคมทูล ดังกล่าวแล้ว

ข้อเสนอแนะในการเขียนบทอาศิริวาท

ผลจากการศึกษาวิเคราะห์กถวิธีในการเขียนบทอาศิริวาทของผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทย ทำให้ได้แนวทางในการเขียน ซึ่งกล่าวโดยสรุปได้ ๕ ประการคือ

๑. ก่อนเขียนต้องกำหนดจุดมุ่งหมายเฉพาะให้ชัดเจนว่าจะแต่งไปใช้ประโยชน์ใด อย่างไร เช่น ใช้อ่านออกเสียงธรรมดา หรืออ่านทำนองเสนาะ เพื่อเผยแพร่ในหนังสือที่ระลึก เป็นต้น
๒. ค้นคว้ารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มาเลือกสรรเฉพาะส่วนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
๓. เลือกรูปแบบคำประพันธ์ตามถนัด และมีความเหมาะสมกับลักษณะของเนื้อหา
๔. เขียนให้ถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์ตามโครงสร้าง
๕. การแสดงความรู้สึกควรเขียนจากความรู้สึกจากใจ ไม่ใช่ความเสแสร้ง คุณค่าของบทอาศิริวาทขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นสำคัญ

ในที่สุดข้าพเจ้าขอขอบพระคุณบูรพาจารย์ และเจ้าของผลงานทุกท่านด้วยมาลัยรักอักษราบูชาครู ดังต่อไปนี้

จุดสนใจศึกษาอาศิริวาท
 ข้อบกพร่องต้องชี้ชัดช่วยพัฒนา
 ได้อาศัยผลงานท่านผู้รู้
 แนะนำศิษย์คิดสร้างสรรค์ด้วยมั่นใจ

ด้วยบทบาทของครูผู้ปัญหา
 ช่วงเวลาฝึกฝน “กวีนิพนธ์ไทย”
 มาเป็นครูชี้ทางสว่างไสว
 มอบมาลัยอักษราบูชาครู

.....